

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 kwietnia 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił A. Ś. prawa do renty socjalnej. W uzasadnieniu decyzji wskazano, że zarówno Lekarz Orzecznik orzeczeniem z dnia 2 marca 2018r. jak i Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 27 czerwca 2018 r. ustaliła, że ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy.

/decyzja - k. 18 akt ZUS/

W dniu 28 maja 2018 r. wnioskodawca złożył odwołanie od powyższej decyzji i wniósł o jej zmianę i przyznanie prawa do renty socjalnej, poprzez uznanie całkowitej niezdolności do pracy podnosząc, że skoro ma stwierdzony umiarkowany stopień niepełnosprawności to powinien dostać rentę socjalną. Ponadto odwołujący podniósł swoją ciężką sytuację finansową i brak środków do życia po ewentualnym opuszczeniu Zakładu Karnego.

/odwołanie k.3/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie wywodząc jak w uzasadnieniu decyzji.

/odpowiedź na odwołanie – k. 6/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. Ś. urodził się (...), legitymuje się wykształceniem podstawowym, nie ukończył szkoły zawodowej, pracował jako tapicer, operator wózków widłowych, glazurnik, od 2002 roku bezrobotny, od 21.07.2011r. przebywa w ZK

/ okoliczność bezsporna/.

Wnioskodawca w dniu 30 listopada 2017 roku złożył wniosek o ustalenie prawa do renty socjalnej.

/wniosek – k. 1 – 4 akt ZUS/

W dniu 2 marca 2018 roku wnioskodawca został zbadany przez Lekarza Orzecznika ZUS, który rozpoznał u badanego raka jasnokomórkowego nerki prawej leczonego nefrectomią w grudniu 2015r. bez cech wznowy, stan po wszczepieniu stengraftu aortalno – dwubiodrowego z powodu tętniaka aorty brzusznej, miażdżycę, nadciśnienie tętnicze, guzki łagodne nadnercza lewego w wywiadzie oraz bóle kręgosłupa w wywiadzie i orzekł, że wnioskodawca nie jest całkowicie niezdolny do pracy zarobkowej. (orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS k. 8 akt ZUS, opinia Lekarza Orzecznika ZUS w dokumentacji lekarskiej w aktach ZUS k.17).

Od powyższego orzeczenia wnioskodawca w dniu 8 marca 2018 r. roku złożył odwołanie potraktowane jako sprzeciw (sprzeciw k.20-21 w dokumentacji lekarskiej w aktach ZUS).

W wyniku powyższego Komisja Lekarska ZUS w dniu 4 kwietnia 2018 r. roku zbadła wnioskodawcę rozpoznając u niego te same schorzenia co Lekarz Orzecznik. Komisja wydała orzeczenie o braku całkowitej niezdolności do pracy (opinia lekarska - k.24 dokumentacji lekarskiej, orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS k.16 akt ZUS).

W oparciu o powyższe orzeczenie organ rentowy w dniu 12 kwietnia 2018 roku wydał zaskarżoną decyzję, którą odmówił A. Ś. prawa do renty socjalnej (decyzja ZUS z dnia 12 kwietnia 2018 roku – k. 18 akt ZUS).

W toku postępowania sądowego Sąd ustalił w oparciu o dowód z opinii biegłego chirurga naczyń obwodowych – em. Prof. nadzw. dr hab. n. med. M. G., iż u wnioskodawcy występował objawowy tętniak aorty brzusznej leczony implantacją rozwidlonego stengraftu aortalno – dwubiodrowego w listopadzie 2014r. z dobrym wynikiem, stwierdza się ponadto miażdżycę zarostową tętnic biodrowych i tętnic kończyn dolnych bez objawów niedokrwienia

kończyn dolnych, miażdżycę zarostową tętnic szyjnych, stan po nefrektomii prawostronnej w 2016r. z powodu raka jasnokomórkowego prawej nerki z dobrym wynikiem oraz incydentalomę obu nadnerczy. Schorzenia powyższe biorą pod uwagę łącznie stopień naruszenia sprawności organizmu, możliwość zarobkowania z uwzględnieniem kwalifikacji, wiek i rokowanie nie powodują u wnioskodawcy całkowitej niezdolności do pracy (opinia biegłego sądowego chirurga naczyń obwodowych – k. 36- 36 odwrót).

Dodatkowo Sąd ustalił w oparciu o dowód z opinii biegłego sądowego lekarza onkologa – dr S. F., iż u odwołującego występuje stan po usunięciu nerki prawej z powodu raka jasnokomórkowego nerki G2 o zaawansowaniu pT2, bez cech naciekania torebki i naczyń nerki, bez konieczności uzupełniającego leczenia onkologicznego, bez powikłań leczenia, okresowo kontrolowany – bez cech wznowy i przerzutów. Operacja usunięcia nerki nie spowodowała długotrwałej niezdolności do pracy, nerka lewa przejęła funkcje usuniętej nerki prawej. Nerka lewa wydolna, układ moczowy wydolny. Występujące i opisywane w badaniach TK guzki obu nadnerczy mają charakter guzków łagodnych, nie zmieniają się w kolejnych badaniach TK, wymagają okresowej kontroli. Z punktu widzenia onkologicznego brak jest jakiegokolwiek niezdolności do pracy. (opinia biegłego sądowego onkologa 49-51).

Wnioskodawca ma ustalony umiarkowany stopień niepełnosprawności od dnia 28 lutego 2015 roku (orzeczenie o stopniu niepełnosprawności k.105).

Z uwagi na wnioski pełnomocnika wnioskodawcy, Sąd zażądał dokumentacji dotyczącej ustalenia niepełnosprawności u wnioskodawcy, załączył do akt wnioskowane przez pełnomocnika dokumenty z dokumentacji lekarskiej z Zakładu Karnego, załączył opinię z akt sprawy Cywilnej Sądu Okręgowego w Bydgoszczy do sprawy I C 78/18, oraz dodatkowe badania nadesłane przez wnioskodawcę oraz ustalił w oparciu o dowód z uzupełniających opinii powołanych biegłych sądowych chirurga naczyń obwodowych i onkologa, że całość dodatkowej dokumentacji nie wpływa w żadnym stopniu na zmianę stopnia niezdolności do pracy wnioskodawcy w szczególności nie jest on osobą całkowicie niezdolną do pracy.

(opinia uzupełniająca biegłego sądowego chirurga naczyń obwodowych – k. 185- 185 odwrót oraz opinia uzupełniająca biegłego sądowego onkologa 187).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o całokształt materiału dowodowego zebranego w sprawie, w szczególności załączone do akt sprawy akta rentowe ubezpieczonego, dokumentację lekarską wyniki badań oraz załączone dokumenty oraz wydane w sprawie opinie biegłych chirurga naczyń obwodowych i onkologa. Opinie te wydane zostały po zapoznaniu się przez biegłych z pełną dokumentacją lekarską odwołującego oraz całości załączonych pozostałych dokumentów, a zatem brak jest podstaw do zasadnego ich kwestionowania. Biegli rozpoznali schorzenia występujące u wnioskodawcy i w sposób jasny, logiczny i wnikliwy ocenili je w kontekście jego zdolności do pracy. Opinie biegłych, co do konkluzji są zbieżne z orzeczeniem Lekarza Orzecznika oraz Komisji Lekarskiej ZUS, zostały wyczerpująco uzasadnione, a końcowe wnioski orzecznicze wynikają w sposób logiczny z treści opinii.

Pełnomocnik wnioskodawcy nie zgłosił również dalszych zarzutów do treści opinii.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego i poczynionych na jego podstawie ustaleń faktycznych, odwołanie A. Ś. jest niezasadne i jako takie nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 4 pkt 1 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 roku o rencie socjalnej (Dz. U. z 2003 r., Nr 135, poz. 1268 z późn. zm.), renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało:

1. przed ukończeniem 18. roku życia;
2. w trakcie nauki w szkole lub szkole wyższej – przed ukończeniem 25. roku życia;

3. w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

Z kolei pkt 2 powyższego przepisu brzmi: osobie, która spełnia warunki określone w ust. 1 przysługuje:

1. renta socjalna stała – jeśli całkowita niezdolność do pracy jest trwała;
2. renta socjalna okresowa – jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest okresowa.

Zgodnie z treścią przepisu art. 12, ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku (Dz. U. z 2004r. Nr 39, poz. 353 z późn. zm.) o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy. Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Niezdolność do pracy orzeka się na okres nie dłuższy niż 5 lat, natomiast jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy przed upływem 5. lat, niezdolność do pracy orzeka się na okres dłuższy niż lat 5 (art. 13 ust. 2 i 3 ustawy).

Podnieść należy, iż poziom posiadanych kwalifikacji, wyznacza zakres pracy, do której można odnosić ocenę zdolności do pracy w rozumieniu art. 12 i 13 ustawy. Aktualny jest również pogląd o konieczności ujmowania łącznie aspektu medycznego i ekonomicznego niezdolności do pracy (wyrok Sądu Najwyższego z 10 czerwca 1999 r, II UKN 675/98, OSNAPiUS 2000 nr 16, poz. 624).

Ustalenia dokonane w toku przedmiotowej sprawy nie uzasadniają zmiany zaskarżonej decyzji. Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało bowiem, że wnioskodawca nie jest osobą całkowicie niezdolną do pracy w rozumieniu art. 12 wskazanej powyżej ustawy. Wynika to w sposób jednoznaczny z przedłożonych i stanowiących pełnowartościowy dowód w sprawie, opinii biegłych o specjalizacjach lekarskich odpowiadających charakterowi schorzeń występujących u A. Ś., potwierdzając tym samym zasadność orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS, i w konsekwencji prawidłowość zaskarżonej decyzji.

Stosownie do opinii biegłych sądowych, stwierdzić należy, że pomimo rozpoznanych u wnioskodawcy jednostek chorobowych nie jest on całkowicie niezdolny do wykonywania pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami. Normatywną przesłanką uzyskania prawa do renty socjalnej jest istnienie schorzenia, które powoduje całkowitą niezdolności do pracy, której nie stwierdza się u odwołującego.

Nie ma przy tym znaczenia, ustalony u wnioskodawcy umiarkowany stopień niepełnosprawności albowiem niepełnosprawność nie jest stanem tożsamym z niezdolnością do pracy w rozumieniu przepisów emerytalno-rentowych. Nawet określenie 2015r. jako daty powstania umiarkowanego stopnia niepełnosprawności i utożsamienie tego stopnia z dawną II grupą inwalidzką przez wnioskodawcę nie zmienia tego stanu rzeczy. Jak wynika z wyżej wskazanego przepisu art. 4 pkt 1 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 roku o rencie socjalnej aby wnioskodawca mógł uzyskać prawo do renty socjalnej to nie tylko musiałby mieć stwierdzoną całkowitą niezdolność do pracy ale ta niezdolność musiałaby powstać przed osiemnastym rokiem jego życia tj. przed 1 grudnia 1975r.. Wszystkie ujawnione u wnioskodawcy schorzenia powstały znacznie później i brak jest jakichkolwiek podstaw do przyznania mu prawa do renty socjalnej.

Mając zatem na względzie wymienione wyżej okoliczności Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. w pkt. 1 wyroku oddalił odwołanie wnioskodawcy uznając je za niezasadne.

O kosztach Sąd orzekł jak w pkt. 2 wyroku stosownie do treści §15 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu z dnia 3 października 2016 r. w kwocie podwyższonej uwzględniając nakład pracy pełnomocnika z urzędu.

ZARZĄDZENIE

- odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy.